

Sygn. akt II C 977/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSO Joanna Kornatka

Protokolant: Paulina Goździk

po rozpoznaniu w dniu 09 maja 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko A. S.

o zapłatę zachowku w kwocie 255.425,72 zł

1. zasądza od A. S. na rzecz B. K. kwotę 255.425,45 (dwieście pięćdziesiąt pięć tysięcy czterysta dwadzieścia pięć 45/4100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od A. S. na rzecz B. K. kwotę 12.772,00 (dwanaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt dwa) złote tytułem zwrotu kosztów opłaty stosunkowej od pozwu.

Sygnatura akt IIC 977/13

Transkrypcja uzasadnienia wyroku

UZASADNIENIE WYROKU

Pan B. K. w pozwie wniesionym w dniu 29 sierpnia 2013 roku, jest to data nadania pozwu w placówce pocztowej, wniósł o zasądzenie od A. S. zachowku w kwocie 150.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wezwania pozwanej do zapłaty należności z tytułu zachowku, to jest od dnia 6 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty, jako należności przypadającej panu B. K. po zmarłym 24 października 2008 roku w W. dziadku, panu M. K.. W treści pozwu powód wskazał, że zmarły w chwili śmierci był osobą rozwiedzioną albowiem małżeństwo, które zostało zawarte z panią A. S., jako małżeństwo konkordatowe nie zostało zarejestrowane skutkiem czego nie wywołało żadnych skutków prawnych w sferze prawa cywilnego oraz prawa administracyjnego. W związku z tym, iż pani A. S. nabyła spadek po zmarłym mężu na podstawie testamentu własnoręcznego przez niego sporządzonego w dniu 10 grudnia 2005 roku, w którym to testamencie pan M. K. wydziedziczył swoje dzieci, pana J. K. oraz również swoją córkę panią H. K.. Pan B. K. powołując się na to, iż testament nie zawiera wydziedziczenia wnuków wniósł o zasądzenie należności przypadającej jemu z tytułu należności zachowku. Kwotę tą określił na 150.000, jako udział po zmarłym określając, iż w skład majątku po zmarłym wchodzi udział w nieruchomości położonej w L. działki ewidencyjnej, w działkach ewidencyjnych (...) z obrębem (...), ponadto lokal mieszkalny o powierzchni około 50 metrów przy ulicy (...) oraz środki dodatkowo na rachunku bankowym, która to należność została wymieniona w toku postępowania. Określając, iż łącznie wartość majątku można określić na kwotę około 666.525 złotych pan powód złożył pozew o zapłatę kwoty 150.000 złotych. W odpowiedzi na pozew, która została wniesiona przez panią A. S. reprezentowaną przez pełnomocnika profesjonalnego, w dniu 5 lutego 2014 roku pani A. S. wniosła o oddalenie powództwa, jako oczywiście bezzasadnego. Powołała się na 2 zarzuty, pierwszy wywodzony z artykułu 5 kc wskazując, iż pan B. K. jest niegodny zachowku po dziadku z uwagi na jego

zachowanie za życia dziadka jak również z uwagi na jego zachowanie w stosunku do pani A. S. po śmierci spadkodawcy. Powołała się również na to, iż pan M. K. chciał wydziedziczyć również wnuki pozostałe po swoich wydziedziczonych dzieciach, przy czym tego ostatecznie nie uczynił albowiem nie miał pełnej świadomości, jak należy tej czynności dokonać z uwagi na to, iż testament sporządzał nie notarialnie a własnoręcznie. Pani pozwana powołała się również na to, iż majątek, który pozostał po zmarłym w rzeczywistości nie obejmuje składników, które zostały wymienione przez pana powoda albowiem lokal nr (...) przy ulicy (...) ma powierzchnię nie 50 a 37,57 metra kwadratowego, wartość nie wynosi więcej niż 242.000, nadto pani pozwana powołała się na pokrycie długów spadkowych, jak i pokrycie podatku z tytułu spadku w związku z czym wniosła o oddalenie powództwa. W toku prowadzonego postępowania kolejnymi pismami procesowymi, który były tutaj składane pani pozwana podtrzymywała zajęte przez siebie stanowisko, pan powód natomiast rozszerzył powództwo w dniu 29 maja 2014 roku składając rozszerzenie powództwa do kwoty 255.425,72 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W treści pisma pełnomocnik powoda wskazała, iż wobec zakończonego postępowania prowadzonego przed tutejszym Sądem pod sygnaturą II C 881/10 został ustalony skład majątku pozostałego po panu M. K., został określony również podatek, który spadkobierczyni uiściła z tytułu nabycia masy spadkowej, zostały również określone koszty przypadające na długi spadkowe, na które składały się w szczególności koszty pogrzebu poniesione przez spadkobierczynię i powołując się na ostateczne określenie wartości majątku pozostałego po zmarłym na kwotę 1.021.701,80 złotych określając, iż powyższych ustaleń przeprowadzonych w sprawie II C 881/10 powód w niniejszej sprawie nie kwestionuje, ostatecznie wniosła o zasądzenie na jego rzecz kwoty 255.425,72 złotych. Pani pozwana również w zakresie tego rozszerzonego roszczenia podnosiła te same zarzuty, które wniosła już w odpowiedzi na pozew, to znaczy niegodność dziedziczenia przez pana B. K., jak również niezgodność roszczenia z zasadami współżycia społecznego powołując się na artykuł 5 Kodeksu cywilnego. W toku przeprowadzonego postępowania pan powód był zwolniony od kosztów sądowych, jednakże ostatecznie postanowieniem zapadłym na rozprawie pan, udzielone powodowi zwolnienie od kosztów sądowych zostało cofnięte, skutkiem czego powód uiścił ostatecznie pełną opłatę od pozwu w kwocie 12.772 złotych. Nastąpiło to po rozprawie w dniu 24 marca 2015 roku. Postanowieniem wydanym 24 marca 2015 roku, jest to karta 319 a ostatecznie pełna opłata od pozwu wpłynęła w dniu 29 maja 2015 roku, było to uzupełnienie pierwotnej opłaty w kwocie 2.000 złotych albowiem pierwotnie powyżej tej kwoty pan powód został zwolniony od kosztów sądowych. W toku przeprowadzonego postępowania Sąd wysłuchał informacyjnie strony na rozprawie w dniu 24 marca 2015 roku, dodatkowo był przeprowadzony dowód z ostatecznie jednego świadka zgłoszonego przez panią pozwaną, który to świadek miał potwierdzić okoliczności, z których pani pozwana wywozi..., wywodziła niegodność dziedziczenia przez pana B. K. po panu M. K., był to świadek J. A., przesłuchany na rozprawie w dniu 15 maja 2014 roku i na podstawie tak zebranego materiału dowodowego, w tym wobec dopuszczenia dowodu z kart postępowania II C 881/10, które to karty stanowią materiał dowodowy również w, zawarty w sprawie, Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Pan M. K. zmarł 24 października 2008 roku jako osoba rozwiedziona albowiem małżeństwo zawarte z panią A. S. w dniu 19 stycznia 1991 roku nie zostało zarejestrowane w Urzędzie Stanu Cywilnego i nie wywołało wobec powyższego żadnych skutków w zakresie prawa powszechnego. Pan M. K. ze związku małżeńskiego posiadał dwoje dzieci, był to pan J. K. oraz pani H. K.. Przed śmiercią zmarły nie utrzymywał kontaktów ze swoimi dziećmi, nie były to kontakty bieżące, nie były to kontakty stałe, przy czym na powyższą sytuację tak, jak wynikało to z wyjaśnień informacyjnych pani pozwanej, które zostały następnie potwierdzone dowodem z jej zeznań przeprowadzonych na rozprawie w dniu 9 maja 2016 roku na brak tych kontaktów wpłynęła sytuacja związana z rozwodem pana M. K. z matką swoich dzieci oraz następne związki z innymi kobietami i brak utrzymywania bliskich relacji rodzinnych z dziećmi już od czasu rozwodu z matką. Pan M. K. ostatecznie przed śmiercią częściowo nawiązał kontakt zarówno z panią H. K. jak również z panem J. K., przy czym ostatecznie nie doszło do zmiany treści testamentu, który pan M. K. sporządził i w którym do całego spadku powołał swoją żonę, przy czym żonę konkordatową panią A. S. a wydziedziczył dzieci wskazując na ich niegodność i nieprawidłowe postępowanie. Z treści testamentu nie wynika, aby spadkodawca wydziedziczył swoje wnuki bądź, aby zamiarem wydziedziczenia było również wy..., objęcie wydziedziczeniem wnuków, z treści testamentu nie wynika również, aby pan M. K. poza zwykłym rozrządzeniem powołującym spadkobiercę dokonał jakichkolwiek innych rozrządzeń w szczególności, aby zobowiązał panią A. S. do wykonania jakichkolwiek zapisów bądź poleceń. Po przeprowadzeniu postępowania o stwierdzenie nabycia spadku w sprawie II Ns 1071/08 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie II Wydział Cywilny o, postanowieniem z 23 listopada 2009 roku ostatecznie stwierdził, iż spadek po M. K. zmarłym 24 października 2008 roku ostatnio stale zamieszkałym w W. przy ulicy (...) na podstawie

testamentu własnoręcznego z 5 grudnia 1990 roku otworzonego i ogłoszonego w dniu 6 kwietnia 2009 roku nabyła w całości pani A. S.. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu pan M. K. co jest niewątpliwe i nie było kwestionowane przez żadną ze stron pozostawił po sobie w ramach spadku udział 1/3 w nieruchomości o powierzchni 1 hektar 282 metry kwadratowe zabudowane budynkiem mieszkalnym o powierzchni 110 metrów kwadratowych i budynkiem gospodarczym o łącznej powierzchni 30 metrów kwadratowych położonych w W., w L. przy ulicy (...), który to udział wynosił łącznie...

(...)

(...)

(...) ... łącznie 1.000.000 złotych. Pozostawił lokal mieszkalny położony w W. przy ulicy (...) o wartości rynkowej 242.794 złotych, która to wartość rynkowa została określona w sprawie prowadzonej przed tutejszym Sądem pod sygnaturą II C 881/10. W skład majątku pozostałego po panu M. K. weszła również wierzytelność w postaci środków finansowych na rachunku bankowym w banku (...) SA w kwocie 30.691,13 złotych. Powyższe okoliczności były podane przez stronę powodową, nie były kwestionowane przez stronę pozwaną, ostatecznie w toku prowadzonego postępowania strony nie kwestionowały ani składu ani wartości spadku, który pozostał po panu M. K. skutkiem, czego okoliczności te były między stronami bezsporne. Kwoty niniejszego postępowania Sąd nie przeprowadzał odrębnego postępowania dowodowego na okoliczność długów spadkowych, które zostały pokryte przez panią A. S. albowiem w tym zakresie strony również powołały się na okoliczności ustalone w sprawie II C, 881/10 w której to sprawie ustalono, iż pani A. S. poniosła koszty w postaci usług pogrzebowych na rzecz Zakładu Usług Pogrzebowych na łączną kwotę 11.417,51 złotych, opłaty za obrzędy pogrzebowe na rzecz Kancelarii Parafialnej na kwotę 700 złotych, opłaty na rzecz Zarządu Cmentarza (...) w kwocie 2.621,50 złotych, czyli łącznej wysokości 14.739,01 złotych. Wobec tego, iż pani A. S. otrzymała zasiłek pogrzebowy z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 5.902,72 złotych łączna wysokość poniesionych przez nią wydatków w związku z pochówkiem wyniosła 8.836,29 złotych, co stanowi różnicę poniesionych przez pozwaną wszelkich wydatków z otrzymanych przez nią zasiłków. Wobec tego, iż pani A. S. pokryła również podatek z tytułu przypadającego jej spadku w kwocie 242.955 złotych jest to kwota podatku bezpośrednio określona w toku prowadzonego przez Urząd Skarbowy postępowania a w stosunku, do którego zapadła decyzja określająca wymiar podatku w dniu 31 marca 2011 roku ostatecznie należało ustalić, iż czysta wartość spadku mając na uwadze łączną wartość przedmiotów spadkowych w kwocie 1.273.493 złotych po odjęciu długów spadkowych, czyli 8.836,29 złotych oraz podatku spadkowego w kwocie 242.955 złotych ostatecznie wyniosła 1.021.701,80 złotych. W toku niniejszego postępowania Sąd nie ustalił, aby pani A. S. poniosła jakiegokolwiek dodatkowe koszty związane z podatkiem przypadającym z tytułu spadku mimo wniosku pełnomocnika strony pozwanej złożonego na ostatniej rozprawie w dniu 9 maja 2016 roku na podstawie dokumentów przesłanych przez Urząd Skarbowy W. przy ulicy (...) (...) nie ustalono, aby Pani A. S. poniosła jakiegokolwiek dodatkowy podatek spadkowy ponad kwotę 242.955 złotych nie ustalono również, co potwierdza pismo z Naczelnika Urzędu Skarbowego, aby pani A. S. dodatkowo wydano kolejną decyzję w przedmiocie określenia wymiaru podatku na, do kwoty łącznej około 400.000 złotych, którą to okoliczność podnosił pełnomocnik pozwanej i której to okoliczności ostatecznie nie wykazał. Stąd też mając na uwadze to, że strony nie kwestionowały postępowania przeprowadzonego w sprawie II C 818/10 na okoliczność ławników oraz wartości majątku spadkowego Sąd przyznał również w niniejszym postępowaniu, iż wartość ta wynosi 1.021.701,80 złotych i jest to podstawa do określenia wartości zachowku należnego powodowi. W związku z tym, iż w ramach postępowania były złożone i zgłoszone wnioski dowodowe osobowe w postaci dopuszczenia dowodu z zeznań świadków Sąd po postępowaniu przeprowadził jednakże tak jak było to wskazane powyżej. Jedynym świadkiem, który został przesłuchany był świadek J. A. albowiem dowód z pozostałych świadków był niemożliwy do przeprowadzenia z uwagi na brak podania adresów, brak stawienia się świadków do Sądu, częściowo cofnięcie wniosków dowodowych oraz zwrócenie (...) w stosunku do świadków, którzy zamieszkali we W. z uwagi na brak możliwości wezwania ich przez przewód Sądu. Na podstawie tak przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd zważył, co następuje. Zgodnie z treścią art. 991 paragraf 1 Kodeksu cywilnego (...) małżonkowie oraz rodzicom spadkodawców, którzy byliby powołani do spadku z ustawy należą się, jeżeli uprawniony jest stale niezdolny do pracy albo, jeżeli (...) uprawniony jest małoletni 2/3 wartości udziału spadkowego, który by mu przypadła przy dziedziczeniu ustawowym. W innych zaś

wypadkach połowa wartości tego udziału zachowek. Jeżeli uprawniony nie otrzymał należnego mu zachowku bądź w postaci uczynionej przez spadkodawcę darowizny bądź w kosztach powołania do spadku, bądź w postaci zapisu przysługuje mu przeciwko spadkobiercy roszczenie o zapłatę sumy pieniężnej potrzebnej do pokrycia zachowku albo do jego (...) uzupełnienia. Zgodnie z treścią art. 952 przy ustalaniu udziału spadkowego stanowiącego podstawę do obliczenia zachowku uwzględnia się także spadkobierców niegodnych oraz spadkobierców, którzy spadek odrzucili natomiast nie uwzględnia się spadkobierców, którzy wyrzekli się dziedziczenia albo zostali wydziedziczeni. W myśl nadto art. 993 przy obliczeniu zachowku nie uwzględnia się zapisów zwykłych i poleceń natomiast dolicza się do spadku stosownych do przepisów poniższych darowizny oraz zapisy windykacyjne dokonane przez spadkodawcę. Mając na uwadze treść wymienionych przepisów Sąd ustalił, iż w przypadku dziedziczenia ustawowego osobami powołanymi do spadku byłyby dzieci pana M. K., czyli syn pan J. K. oraz córka pani H. K.. Wobec tego, iż dzieci zostały wydziedziczone wobec braku jakichkolwiek adnotacji w treści testamentu jak również wobec braku wykazania (...) niniejszego postępowania tego, aby intencją pana M. K. było również wydziedziczenie wnuków a w szczególności wnuka pana B. K., który był powodem w niniejszym postępowaniu Sąd ustalił, iż w związku z tym, iż jest on jedynym dzieckiem pana J. K. w dacie śmierci pana M. K. nie był osobą małoletnią, osobą niepełnosprawną bądź osobą, której należałby się wyższy udział tytułu zachowku na jego rzecz należy się zachowek w kwocie jed..., w wysokości 1/4 udziału w przypadającym majątku spadkowym po panu M. K.. Jeśli chodzi o udział przypadający na rzecz pana B. K. okoliczność ta jest bezsporna, nie była kwestionowana przez panią A. S. wynika wprost z kręgu osób powołanych do dziedziczenia po panu M. K. oraz w przypadku wydziedziczenia po panu J..., J. K. okoliczności te nie były kwestionowane, nie była w związku z tym, więc sporna kwestia wielkości udziału pana B. K. z tytułu zachowku po panie M. K.. Jeśli chodzi o okoliczności, na które powoływała się pani A. S., czyli okoliczności wskazujące na wolę wydziedziczenia również pana B. K. oraz na jego niegodność dziedziczenia jak również naruszenie treści art. 5 kc Sąd uznał, iż okoliczności tych pani A. S. w żaden sposób nie udowodniła. Jeśli chodzi o wolę wydziedziczenia przez pana M. K. swoich wnuków podkreślić należy, iż pan M. K. po pierwsze nie wskazał w treści testamentu, aby wolą wydziedziczenia objął również wnuki, czyli dzieci po dzieciach, które sam wydziedziczył. W ocenie Sądu mając na uwadze datę sporządzenia testamentu mając na uwadze stan, dobry stan zdrowia pana M. K. w dacie sporządzenia testamentu mając na uwadze również dalsze okoliczności takie jak możliwość odwołania testamentu, zmiany jego treści bądź też wyłącznie wydziedziczenia wnuków w ramach odrębnie sporządzonego testamentu w ocenie Sądu brak jest przesłanek do uznania, aby w rzeczywistości wolą pana M. K. była chęć wydziedziczenia również wnuków. Pan M. K. miał, bowiem dość czasu na to, aby nie tylko zasięgnąć porady prawnej, ale również, aby samemu ewentualnie ustalić możliwości i okoliczności, w jakich należy wydziedziczyć wnuki a skoro tego nie uczynił brak jest przesłanek, brak materiału dowodowego, aby taką wolę mu przypisywać. W ocenie Sądu okoliczności, które by wskazywały na wolę wydziedziczenia oraz warunki bycia niegodnym dziedziczenia przez pana B. K. po panu M. K. nie wykazała również pani pozwana. Pani pozwana powoływała się na to, iż pan B. K. nie utrzymywał kontaktów z dziadkiem, jednocześnie był zainteresowany wyłącznie jego majątkiem i jeszcze za życia dziadka chciał ten majątek przejąć i przeszukać mieszkanie podczas pobytu dziadka w szpitalu. W ocenie Sądu te okoliczności również nie zostały w toku prowadzonego postępowania potwierdzone. Po pierwsze sam pan B. K. powyższymi okolicznościami zaprzeczył, co prawda na powyższe okoliczności Sąd wysłuchał jedynie pana B. K. informacyjnie jednakże brak było dowodów przeciwstawnych, aby wyjaśnień informacyjnych pana B. K. nie uznać za wiarygodne i wystarczające. Pan B. K. w swoich wyjaśnieniach informacyjnych wskazał, iż dopóki był dzieckiem kontaktów z dziadkiem nie utrzymywał samodzielnie, bezpośrednio albowiem taka była sytuacja rodzinna a która to sytuacja tak jak już Sąd wcześniej wskazał wynikała z faktu rozvodu pana M. K. z matką jego ojca oraz tym, iż pan M. K. nie utrzymywał kontaktów ze swoimi dziećmi po rozwodzie. Pan B. K. wskazał, iż kiedy stał się osobą pełnoletnią, uzyskał prawo jazdy te kontakty z dziadkiem nawiązał, zaczęli się spotykać być może nie były to spotkania bardzo częste jednakże widywali się i nic nie wskazywało na to, aby ten stosunek, mimo, że był dosyć luźny, aby był to stosunek nieprawidłowy między dziadkiem a wnukiem i aby pan B. K. dokonywał jakichkolwiek czynności, które byłyby sprzeczne, sprzeczne z dobrem pana M. K. bądź też w jakikolwiek inny sposób wykonywał czynności, które wskazywałyby na to, iż powinien zostać uznany za niegodnego dziedziczenia. Podkreślić należy, iż stwierdzenie niegodności dziedziczenia jest dokonywane w odrębnym postępowaniu bądź też może stanowić jeden z zarzutów w ramach niniejszego postępowania, jednakże ani nie zostało w toku tego prowadzonego postępowania wszczęte inne postępowanie o uznanie pana B. K. za niegodnego dziedziczenia a jednocześnie postępowanie dowodowe, które zaoferowała pani pozwana w szczególności zeznania

pana J. A. nie potwierdziły tego, aby pan B. K. mógł zostać uznany za niegodnego dziedziczenia. Powołać należy w szczególności tutaj zdanie świadka złożone podczas zeznań, iż nie przypomina sobie, aby pan M. K. skarżył się na powoda. Nie widział powoda w mieszkaniu kolegi, bywał u niego w domu, czasami spotkali się na ulic...

(...)

(...)

(...) ...czasami on bywał też u niego. Świadek zeznał, że pozwana po pogrzebie była bardzo wzburzona, ponieważ rodzina naszła na mieszkanie i wzywała Policję. Świadek nie wiedział jednak czy powód również tam był. Świadek wskazał na to, iż pan spadkodawca czuł się opuszczony i zazdrościł świadkowi tego, iż ma swoje życie rodzinne, jednakże te zeznania nie mogą stanowić podstawy do uznania powoda za niegodnego dziedziczenia, w związku z tym zarzut niegodności również nie mógł zostać w tym postępowaniu uwzględniony. Ostatecznie Sąd uznał, iż na uwzględnienie i za ich nie..., może zasługiwać również zarzut naruszenia artykułu 5 Kodeksu cywilnego, albowiem sam fakt zasądzenia zachowku na rzecz pana B. K. nie będzie w jakikolwiek sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego. Podkreślić należy, iż pani A. S. nabyła cały spadek po panu M. K.. W skład tego spadku wchodziły dwie nieruchomości, to znaczy lokal mieszkalny oraz udział w nieruchomości położony w L.. Niewątpliwie jest to, iż obie te nieruchomości w szczególności udział w nieruchomości w L. były to rzeczy wchodzące w skład majątku o znacznej wartości. Udział w L. został, bowiem wyceniony na kwotę 1.000.000 złotych, mieszkanie na kwotę 250 ty..., około 250.000 złotych. Sąd w ramach wysłuchania informacyjnego pani A. S., które następnie zostało potwierdzone w toku, z jej zeznaniami ustalił, iż pani A. S. zbyła udział w nieruchomości położonej w L. za kwotę 1.000.000 złotych, między innymi w związku z koniecznością uiszczenia podatku spadkowego. Jednakże nie można uznać, aby kwota, która jej pozostała po sprzedaży nieruchomości w L. był również nawet, czego w toku tego postępowania pozwana nie wykazała, ale, na co się powoływała w uiszczeniu spa..., w uiszczeniu podatku z tytułu sprzedaży tegoż udziału, aby kwota rzędu około 600 bądź ponad sześciu..., 600.000 albowiem to, co Sąd podkreśla pani A. S. nie wykazała, jakie należności na jej publicznoprawne uiszczała w związku ze sprzedażą udziału w nieruchomości, ale nawet, jeśli byłaby to kwota około 600.000 nie można uznać, aby była to kwota niska, niewielka i aby z tego tytułu pani A. S. była pozbawiona możliwości jej wykonania zobowiązania przypadającego z tytułu zachowku na rzecz pana B. K.. Jak wynikało z wyjaśnień potwierdzonych zeznaniami pani A. S. środki, które uzyskała ona ze sprzedaży udziału w L. przeznaczyła ona bądź na remont grobowca rodzinnego, bądź na postawienie dodatkowo kolejnego grobowca na rzecz swojego pierwszego męża. Dodatkowo wspomaga siostrę, która jest samotna i zamieszkuje z nią we W., przy czym w oddzielnym mieszkaniu. Ponadto pani A. S. powołała się już na to, że częściowo wspomogła z tych pieniędzy swoją córkę jak również znaczną część środków przeznaczyła na rzecz organizacji kombatanckich w szczególności związanych z Armią Krajową. Pani pozwana powoływała się również tutaj na okoliczność, iż wolą zmarłego było, aby środki pieniężne przeznaczyła również na rzecz takich organizacji. To, co Sąd wskazał już na samym początku pan M. K. nie dokonał w treści testamentu żadnych zapisów i poleceń w związku z tym okoliczności takie nie mogą stanowić podstawy do zmniejszenia wartości należności stanowiącej wartość czynną spadku, albowiem po pierwsze nie wynika z przeprowadzonego postępowania, aby pani A. S. była zobowiązana do wykonania jakichkolwiek dodatkowych zapisów czy poleceń. Dodatkowo pani A. S. nie wykazała w żaden sposób, w jakie kwoty na rzecz, jakich organizacji przeznaczyła i kiedy tych czynności dokonała. W związku z tym należało wyznaczyć, iż miała możliwość dysponowania odpowiednimi środkami pieniężnymi, które powinna między innymi przeznaczyć na to, aby móc zaspokoić roszczenia z tytułu zachowku. Podkreślić należy, że roszczenie z tytułu zachowku jest roszczeniem ostatecznie materializującym się w postaci pieniężnej. Jest to roszczenie, którego wymagalność jest określona treścią artykułu 455 Kodeksu cywilnego, czyli momentem wezwania do zapłaty, jak również jest to wierzytelność, która zgodnie z orzecznictwem sądowym ziszcza się z chwilą otwarcia spadku, w związku z tym już od tego momentu, czyli od daty śmierci spadkodawca, a niewątpliwie świadomym spadkodawcą w tym zakresie była pani A. S., albowiem dysponowała ona testamentem po zmarłym, miała świadomość, iż może być zobowiązana do wykonania roszczeń z tytułu przypadającego po panu M. K. zachowku. Mając na uwadze te okoliczności, mając na uwadze to, iż pani A. S. dysponowała znacznym majątkiem w szczególności odnosi się to do udziału w nieruchomości położonej w L., z której to nieruchomości sama nie musiała korzystać celem zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych, albowiem tak jak

wynika z przeprowadzonego postępowania i zebranego materiału dowodowego posiada ona zarówno lokal mieszkalny we W., jak również cały czas dysponuje lokalem mieszkalnym przy ulicy (...). W ocenie Sądu nie było żadnych przesłanek do tego, aby uznać, iż samo wykonanie zachowku będzie sprzeczne z artykułem 5 Kodeksu cywilnego. Tak jak wskazywał to powód zostało, nie posiada po dziadku żadnych rzeczy, żadnych pamiątek, jedyną rzeczą, której może się domagać są środki pieniężne. Nie jest to z pewnością to, czego wnuk powinien dochodzić po zmarłym, jednakże nie można pomijać tego, iż ma on do tego prawo zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego z tego prawa korzysta, a wobec tego, iż jest to prawo gwarantowane przepisami nie może tutaj być mowy o sprzeczności postanowień zobowiązujących do wykonania zachowku z treścią artykułu 5 Kodeksu cywilnego. Podkreślić należy również i to, że artykuł 5 Kodeksu cywilnego, czyli powołanie się na zasadę współżycia społecznego może być stosowane jedynie wyjątkowo w szczególnych okolicznościach, a takie w niniejszej sprawie nie zachodzą. Pani A. S., mimo, że jest osobą starszą posiada, bowiem emeryturę, posiada tak jak Sąd wspomniał wcześniej dwie nieruchomości lokalowe, posiada rodzinę, czyli córkę, siostrę, a środki pieniężne, które uzyskała z tytułu sprzedaży udziału w L. i nieruchomości w L. tak jak zeznawała w ramach niniejszego postępowania przeznaczyła na różne cele, które nie były związane z wykonaniem testamentu i nie były to cele konieczne, a jednocześnie kwoty, jakie powoływała w szczególności na postawienie pomników również nie znajdują uzasadnienia w świetle aktualnych cen, i stosunków gospodarczych w szczególności postawienie nagrobka za kwotę około 50.000 złotych oraz kolejne, które wystawiła między innymi na rzecz swojego poprzedniego męża za kwotę około 15.000 złotych. Stąd też mając na uwadze te wszystkie okoliczności Sąd ostatecznie uznał, iż zasadne jest zasądzenie zachowku na rzecz pana B. K. w kwocie określonej w wyroku, czyli w kwocie 255.000, w dwustu..., 425,45 złotych. Sąd oddalił powództwo w zakresie różnicy pomiędzy 45, a 72 groszami, albowiem w wyczeniu rachunkowym 1/4 przypadająca z wartości określonej, jako czynna wartość masy spadkowej, czyli z kwoty 1.021.701,80 złotych jest to kwota zasądzona ostatecznie wyrokiem sądowym. Jeśli chodzi o odsetki wskazać należy, iż początkowo powód domagał się odsetek od 6 kwietnia 2011 roku wskazując tutaj na zawezwanie pozwanej do próby ugodowej, następnie rozszerzając powództwo do kwoty 255.425 złotych powód wniósł o zasądzenie odsetek od daty wniesienia pozwu. Data wniesienia pozwu to jest 29 sierpień 2013, 2013 rok. Jeśli chodzi o możliwość zasądzenia odsetek wcześniejszych, jak również o możliwość zasądzenia odsetek w ogóle w przypadku zasądzenia należności z tytułu zachowku, Sąd kierował się orzeczeniami wydanymi przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w dniu 26 maja dwa tysiące pięć..., 2015 roku w sprawie I ACa 1758/14 zgodnie, z którym roszczenie o zachówek jest roszczeniem bezterminowym, do którego zastosowanie ma artykuł 455 Kodeksu cywilnego, a więc odsetki ustawowe za opóźnienie należą się od daty wezwania zobowiązanego do zapłaty zachowku. Jak również wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 października 2014 roku w sprawie VI ACa 1556/13 w myśl, którego z artykułu 1007 paragraf 1 i 2 Kodeksu cywilnego wynika wyłącznie, kiedy powstaje roszczenie o zachówek, to jest z chwilą ogłoszenia testamentu lub z chwilą otwarcia spadku, jeżeli zobowiązanym do zapłaty jest obdarowany. Przepis ten nie wskazuje, natomiast, kiedy roszczenie o zachówek staje się wymagalne w takiej sytuacji należy stosować artykuł 455 kc, z którego wynika, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do jego wykonania. Sąd na podstawie przytoczonych orzeczeń uznał, iż zasądzenie odsetek od daty wniesienia pozwu jest w pełni uzasadnione. Po pierwsze tak jak to było podkreślone już w pozwie powód złożył wnioski o zawezwanie pozwanej do próby ugodowej, przy czym wniosek ten nie wpłynął w kwietniu 2011 roku, a został znaczony nie wpłynął 6 kwietnia, a 27 kwietnia 2011 roku i w ramach tego wniosku powód wzywał panią A. S. do zapłaty kwoty 166.632 złotych. Następnie w toku postępowania o zawezwanie do próby ugodowej roszczenie to zostało rozszerzone we wrześniu 2011 roku do kwoty 250.000 złotych. Ostatecznie mając na uwadze te okoliczności, mając na uwadze, iż już od powyższych dat pani A. S. wiedziała o tym, iż jest wezwana do zapłacenia należności przypadającej z tytułu spadku. Mając na uwadze również i to, że pani A. S. ostatecznie wiedziała już w dacie wydania decyzji w przedmiocie naliczenia podatku spadkowego, a niewątpliwie w dacie zakończenia postępowania w sprawie II C 881/10, że jest zobowiązana do zapłacenia należności z tytułu spadku i w jakiej to należności winna zachówek uiścić Sąd uznał, iż możliwe jest uznanie, że pani A. S. pozostaje w zwłoce z zapłatą zachowku już od daty wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, czyli od dnia 29 sierpnia 2013 roku, co znaczy daty wniesienia pozwu, co jest potwierdzone stemplem na kopercie na karcie 35. Stąd też mając na uwadze te okoliczności Sąd powództwo w tym zakresie również uwzględnił. Odnośnie kosztów procesu Sąd zasądził od pani A. S. na rzecz pana B. K. kwotę łącznie uiszczoną przez niego z tytułu opłaty stosunkowej od pozwu, czyli 12.772 złote, albowiem taką opłatę pan pozwany łącznie uiścił wobec cofnięcia zwolnienia od kosztów sądowych. Od niniejszego orzeczenia służy apelacja, którą można

wnieść w ten sposób, że bądź w ciągu 7 dni złożyć wniosek o wydanie transkrypcji uzasadnienia i następnie w ciągu 14 dni od daty otrzymania orzeczenia wraz z uzasadnieniem wnieść apelację, bądź apelację wnieść w ciągu 3 tygodni od dnia dzisiejszego, to wszystko.